

A4/18160

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEGEDI LAPJA

I. évfolyam, 32. szám

Ara: 50 fillér

Péntek, 1956. december 28.

Az első karácsony az új lakásban

Budapest -- szegedi szemmel

Januárban újabb 200 munkást alkalmaz a Hangszerkészítő Vállalat

A Szegedi Hangszerkészítő Vállalat a következő év első hónapjában jelentős számú embernek közel kétszáz új munkalehetőséget biztosít újabb munkalehetőségekkel. Megkezdik az exportra kerülő gyümölcsös kosarak készítését a városunkban lévő faipari üzemek úgynevezett hulladékanyagából. Természetesen ezzel egyidőben folytatják a hangszerek gyártását és az egyes lakberendezési tárgyak készítését is. Az újabb munkalehetőségek teremtése Szegeden is fontos feladat és egyik állomása az, ami a Hangszerkészítő Vállalatnál történik. Am a lehetőségek — és ezt őszintén meg kell mondani — nem tágak, éppen a kialakult rehez gazdasági helyzet miatt. Minden szándék odairányul azonban, hogy az adottságokat a legteljesebben kihasználva újabb munkalehetőségeket teremtsünk Szegeden. Örvedetes, hogy bővítélszámát a Hangszerkészítő Vállalat. De azt már nem lehet helyeselni, hogy az ex-

portra kerülő gyümölcsös kosarak készítését egyesek — a vállalat részéről — a lakások céljaira átadott Petőfi-laktánva alagsora több helyiségében kívánják végezni. Nem szabad, hogy egy lakással is kevesebb legyen a Petőfi-laktányában. Ez bűn is lenne! A kosarak készítésére lehet találni — és kell is találni — megfelelő helyiséget. de nem olyan épületben, amelyet lakás céljaira adtak át, illetve amely lakás céljaira alkalmas.

Ma a termelés kérdéseit beszélik meg a városi tanácsházán. Ma délután két óraker megbeszélést tartanak a Szegedi Városi Tanács nagytermében az üzemek, vállalatok igazgatói, munkástanácsainak elnökei és műszaki vezetői. Megvitatják a termelés egyes kérdéseit, a tennivalókat. Fontos a termelés, a zavartalan és a gazdaságos munka, mert csak ez adja azt az anyagi alapot, amelyen életünk formálását, javítását végezhetjük.

Építenek és szállítanak a vasutasok

Hová lehet darabárut küldeni?

A PÁRÁS, KÖDÖS decemberi napokban szinte ránehedzik az emberre a nyirkos levegő. Különösen a vasutasok érzik a mostani furcsa időjárás hátrányát. S mostanában sokat hangoztatják, hogy a száraz és hidegebb idő inkább kedvükre való volna, mert a köd és a nyirkos, csuszós út nagy ellensége a vasutasok munkájának — akadályozza a vasúton a tolatásokat, és erősen zavarja a közlekedést. Az októberi, novemberi események után amúgyis nehezebben bontakozik ki a vasút munkája, jóllehet a vasutas dolgozókön kívül álló okok miatt. A téli időszak mindig nagyobb erőpróbát jelentett a közlekedés dolgozóinak.

csirakományú áruforgalom a különböző nehézségek miatt visszaesett. Elsősorban a szénhiányt kell megemlíteni a nehézségek között, de mint Papp Zoltán és Tihanyi Zoltán raktárnokok és brigádjuk elmondja, a gyenge feladás és leadás is gátolja egyelőre a vasúti forgalom teljes kiszélesítését. A következőkben arra szeretnénk feleletet adni, hogy hová lehet feladni darabáru küldeményeket.

Kőbánya teherpályaudvarra, és az ország bármely más állomására feladható.

19-től már megindult az exportküldemények szállítása is, és a Tápéi Házipari Szövetkezet, meg a Szalámigyár az elsők között jelentkezett árujával.

A vasutas dolgozóknak panaszuik is van, mégpedig az, hogy az üzemek és vállalatok dolgozói mostanában különböző juttatásokat élveznek, ugyanakkor ők mindebből kimaradnak.

De az időjárás okozta kedvetlenség és az esetleges anyagi elmarasztalás sem veszi el a vasutasok kedvét: becsületes munkát, fokozottabb helytállást tanúsítanak a nehéz napokban a közös cél érdekében, az élni akarás nevében.

Sziládi Sándor

Egy kis áruda és a felvásárlók

A kövesút mentén, egy földszintes kis házban nyert elhelyezést az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat Petőfitelepi 100-as árudája. Az egész helyiség kétszemélyes — Tornyászi Dezső — a kiszolgáló és üzletvezető egységében. Azaz mégsem, mert fiatal felesége — aki most ismerkedik a kereskedés szakmával — készségesen segíti neki a munkában.

Egy héttel, másfél héttel ez előtt bezeg nem értek rá így beszélgetni. Volt munka bőven. Mint az árudavezető mondta, december első 10 napjában több mint 30 ezer forint értékű árut adtak el.

Mindenfélét vásároltak még akkor is az emberek. Volt, aki pénztől menekült. Elég volt, hogy valamiből, például kávéból kevesebbet lássanak a polcon, máris mindenki kávéért, 2-3 dobozzal. A Tornyászi házaspár pedig adta, mérte napról napra a lért árucikkeket, hiszen volt miből adni. Ma is van bőven liszt is, cukor is. Mindenképp láthatja az üzletben feltornyozott zsákokat. Zsír és só is van. A vásárlók, mivel látják, hogy még mindig vehetnek ezekből a cikkek közül annyit, amennyit kérnek, megcsöppent a vásárlási kedvük. Így már nem érdekes a vásárlás, és kezdenek ismét vigyázni a forintokra.

A kereskedő pedig, mivel továbbra is árulni akar, igyekszik a megfogyott árucikkeket pótolni. Sajnos vegyi cikkek közül a mosószerekből nem lesz könnyű az utánpótlás, de reméljük, nem sok idő múlva sor kerül erre is. A RÖVIKÖT-től azonban már napokon belül

ról napra a lért árucikkeket, hiszen volt miből adni. Ma is van bőven liszt is, cukor is. Mindenképp láthatja az üzletben feltornyozott zsákokat. Zsír és só is van. A vásárlók, mivel látják, hogy még mindig vehetnek ezekből a cikkek közül annyit, amennyit kérnek, megcsöppent a vásárlási kedvük. Így már nem érdekes a vásárlás, és kezdenek ismét vigyázni a forintokra. A kereskedő pedig, mivel továbbra is árulni akar, igyekszik a megfogyott árucikkeket pótolni. Sajnos vegyi cikkek közül a mosószerekből nem lesz könnyű az utánpótlás, de reméljük, nem sok idő múlva sor kerül erre is. A RÖVIKÖT-től azonban már napokon belül

ÚJ ÁRUKAT KAP

a kis áruda. Lesz ismét harisnya, zokni és más szükséges holmi a polcon, lehet belőlük ajándékot vásárolni. Igyekeznek az áruda vezetője —, hogy ha nem dupla műszakot teljesítenek is, min az elmúlt hetekben — minden szükséges holmival ellássa vezetőit, a szük, sáros kis utcák munkásait.

A kiszéledt magyarokért

Olyan ez a mi magyar népünk, mint egy hatalmas tölgyfa: rázhatja, tépheti ezer vihar a lombkoronát, csak az ágak töredeznék, hullanak le róla. A törzs, a rendíthetetlen törzs azonban áll és elpusztíthatatlan gyökereivel magába szívja az életet adó nedveket. A történelem viharában mi még mindig csak töredeztünk, fogytunk. Sose volt még nekünk nyugalmat, békét s csupa nagyszerűséget szülő száz esztendőnk. Végig nyargalt már rajtunk a tatár, befészkelte magát százötven évig a török, több száz esztendő gyümölcsét megette előlünk a német. S mikor már annyira, de annyira reméltünk a végső szabadulásban, a szocializmus nevében Rákosi, Gerő és klikkje ült a nép nyakára. Uralkodásuk, tékozlásuk alatt sok derék hazafi, kommunista és nemkommunista elveszett a börtönökben.

A diktátorok elleni harcban megint fogytunk; fogytunk az októberi viharokerekezésben, az igazságos népmozgalomban, amelynek irányítását, vezetését végül is a már egyszer levitézlett fasiszta-rendszer pogrom-lovagjai csavarták ki — ha rövid időre is — a nép kezéből.

Az elesettek után a végső kétségbeesésben, a kilátástalan haza láttán több mint százezer magyar vágott neki a nagyvilágnak. Visszajönnek-e még, akik a nép szívéből szakították ki magukat, vagy hazug híresztelésre égettek f? maguk mögött mindent? Ki tudja, hiszen akik a múlt század végén és a huszas években elmentek a szélrózsa minden irányába, akiket elüldözött a főispános úri Magyarország nyomorúsága, azok se jöttek vissza, vagy csak nagyon kevesen. Elnyelte, s elnyeli őket az idegen föld, s az idegen nemzet vérkeringése. Am sose késő ide visszajönni, mert ez a kicsi föld hazavárja csalatkozott fiait, akik előtt most hangos szimpátiával, hamis együttérzéssel ragyogtatják fel a könnyen-boldogulás kihült csillagát.

A kiszéledt magyarokért folytatott tülekezésben — egyes nyugati rádiók tolmácsolása szerint — olyasféle javaslat is elhangzott egy-két nagyvonalú politikus szájából, hogy a világban szétszórta magyaroknak adjon Ausztrália néhány ezer négyzetkilométer földterületet, ahol berendezhetnének maguknak egy új hazát.

Uj hazát a Duna és a Tisza nélkül, a történelmi múlttal átítatott magyar föld nélkül, amely megmaradásunknak egyedüli hordozója lett immár ezer esztendő óta? E föld fia lehetnek kiváló tudósok, művészek, mérnökök és kétkézi munkások idegenben is, egynemelyiküket fölkaphatja a múlandó dicsőség és hírnév szárnya is — a bölcsőt, az édes anyaföldet azonban semmilyen más rög nem prótolja.

Hatalmas erő az ide-visszavágás, az otthoni táj simogató, érlelő melege utáni dacos akarás, a honvágy, amit sehoggy sem lehet elhessenteni, mert élet van mögötte: városok, falvak, utcák és házak, s azokban emberek, akik a mindennapokban ma még országos gondokkal küzdenek, hogy nagy és szép legyen már egyszer a Duna—Tisza mentén nálunk is az élet, hogy ne legyen már sirás, csak nevétes, boldog kacaj, mert erre már nagyon, de nagyon rászolgáltunk.

Megint fogytunk, fogyatkoztunk; útra váltak belőlünk, ahogy Ady Endre mondaná. A törzs, a vihartépte tölgyfátörzs megérzi ezt. Minden egyes termőága sebéért — minden egyes becsületes magyarért — a gyökerekig sajog, mert nem kellett volna letörniök, ha nem kerekedett volna a törvénszerű vihar, ha itt minden jó lett volna.

Egyszer sikerülni kell már egyszerbe hozni az ország szekerét, hogy arrafelé menjen, amerre mindannyian akarjuk. Legyen már egyszer csupa nagyszerűséget szülő száz esztendőnk, hogy behozzunk minden lemaradást, amitől elűtöttek bennünket a történelmi viharok, a hősi és felesleges véráldozatok. Ehhez viszont sok, nagyon sok szivre és kézre van szükség, azokéra is, akik most fölkerkedtek, akiket fölkapott a bizonytalan boldogulás szárnya.

A ferradalmi munkás-paraszti kormány rendelet a gyermektelenek adójának megszüntetéséről

A gyermektelenek adója 1957. január 1. napjával megszűnik; az adót nem kell levonni: a) az 1957. január 1. napja után esedékesé vált illetmények (munkabérek, fizetések) után; b) a munkaviszonyon kívül jövedelmadójának fizetésére kötelezettek részére az 1957. január 1. után kifizetésre kerülő összegek után, tovább

c) a termelőszövetkezeti tagoknak a munkaeegység szerint járó, végül a munkaközösségi tagoknak az 1957. január 1. napját követően kifizetésre kerülő részesedések után. Az általános jövedelemadó fizetésére kötelezettek terhére a gyermektelenek adóját 1957. január 1-től nem kell kivetni.